

Čo Písmo učí o krstoch

Pán Ježiš prikázal svojim nasledovníkom:

A tak id'te, čiňte učeníkmi všetky národy krstiac ich v meno Otca i Syna i Svätého Ducha

učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal.

Matúš 28:19-20

V sérii o krstoch sme sa dostali k obradu, ktorý je nazvaný „krst ponorením do vody“. V ďalšom sa budeme podrobnejšie zaoberať týmto krstom.

Úvod

V novom zákone nachádzame dve ustanovenia, ktoré učeníci Pána Ježiša Krista majú zachovávať. Sú nimi krst vo vode ponorením a večera Pánova. Obe nariadil Pán Ježiš Kristus. Obe sú symbolické, poukazujú na spasiteľné dielo Ježiša Krista a vzťah medzi ním a jeho vykúpeným ľudom. Článok je venovaný prvému z nich.

Pri tomto krste, viac ako pri iných, na prvom mieste pripomenieme, čo sme v článkoch tejto série na stránkach časopisu *Solas* už písali o slove *krst* (krstiť, pokrstiť)^{A)}. Uviedli sme v nich:

a) Tam, kde sa v slovenských (a českých) prekladoch Biblie nachádza slovo *krstiť* (pokrstiť; křtíti), sa v gréckych textoch Nového zákona nachádza grécke sloveso

baptizó

A-a)

. Toto grécke slovo nie je len náboženským technickým termínom, ale v gréčtine je to všeobecne známe a bežne používané slovo. Do slovenčiny (a češtiny) v Písme nie je prekladané, ale je nahradené slovesom

krstiť

(

křtíti

) - je transkribované -, ktoré tu je už len technickým termínom.

b) Pôvodný a základný význam slovesa *baptizó* znamená: *spôsobiť, aby niečo bolo do tekutiny ponorené; ponoriť niečo pod hladinu vody alebo inej tekutiny a potom to vytiahnuť*

. Sloveso

baptizó

vyjadruje dej, výsledkom ktorého je to, že

niečo je ponorené do tekutiny

.

c) Sloveso *baptizó*, a tým aj sloveso *krstiť* (*pokrstiť*), má okrem základného významu aj prenesený (metaforický) význam, a tým je *stotožniť, zjednotiť*.

Prenesený význam poukazuje na
zmenu stavu

či

vlastnosti

toho, čo je ponorené. Poukazuje na
zmenu identity

. Viac v článku

Čo Písmo učí o krstoch – úvod

A-a)

.

Význam a účel krstu ponorením

Vzor pre tento krst poskytol sám Pán Ježiš Kristus, keď bol na počiatku svojej služby Jánom Krstiteľom pokrstený v rieke Jordán (Matúš 3:13-17)^{A-c)}. On teda ustanovil krst vo vode ponorením ako súčasť evanjelia, a to ako svojím príkladom, tak aj svojím príkazom.

Hlavným účelom krstu vo vode je, že ním krstenec verejne vyznáva svoju vieru v evanjelium Ježiša Krista. Je to vyznanie viery v evanjelium skutkom! Krst vo vode nie je skutok, ktorým sme zachránení, ale symbolizuje udalosti, ktoré sa s nami už stali. O tom, kto sme a ako môže byť hriešny človek zachránený, hovorí evanjelium.

Viera v evanjelium

V čo verí ten, kto verí v evanjelium Ježiša Krista? Postavenie každého človeka pred Bohom, ako ho opisuje Písmo v prvých troch kapitolách listu Rímskym, je zlé, nedobré – ako je napísané: *Nieto spravodlivého ani jedného* (3:10); lebo *všetci zhrešili a nemajú slávy Božej* (3:23). Záver štvrtej kapitoly už hovorí o tom, že spravodlivosť človek môže získať a byť ospravedlnený vierou v toho, ktorý vzkriesil Ježiša, nášho Pána, z mŕtvych, *ktorý bol vydaný pre naše hriechy a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlnenie* (4:24-25) – môžeme povedať, že toto je jadro viery v evanjelium Ježiša Krista.

Viera v evanjelium je viera v zástupnú obeť Pána Ježiša Krista: *Kristus zomrel za naše hriechy a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlnenie*

. Šiesta kapitola listu Rímskym vysvetľuje toto vykupiteľské dielo ešte do väčšej hĺbky. Hovorí o tom, že toto vykúpenie, spasenie hriešnika, sa udialo vďaka *stotožneniu s Kristom v jeho smrti na kríži a v jeho vzkriesení*

í. Toto

stotožnenie

Písmo nazýva

pokrstením

:

pokrstením do Krista

– a o tomto je krst vo vode ponorením, ako vyznanie tejto viery skutkom.

Konkrétne je to vyznanie o stotožnení s Kristom v ukrižovaní, v pochovaní do jeho smrti a o vzkriesení k novému životu (Rímskym 6:3-4)^{A-i)}. Úkon krstu ponorením do vody stotožnenie s Kristom neuskutočňuje, ale ho symbolizuje! Krstom

vo vode ponorením

veriaci (krstenec) dáva najavo, že zomrel starému spôsobu života – jeho starý človek zomrel s

Kristom na kríži (zomrela stará, adamovská prirodzenosť) a vstúpil do novoty života (Rímskym 6:6; Galatským 2:20; Kolosenským 3:1-4). Ponorenie pod hladinu vody

symbolizuje

smrť starého človeka a jeho pochovanie s Kristom a vynorenie z vody

symbolizuje

vzkriesenie do novoty života. Tento krst symbolizuje zmenu identity krsteného a poukazuje na príčinu tejto zmeny a jej priebeh.

Tým, že krst ponorením je ustanovenie Písma, a konkrétne Pána, všetci, ktorí robili pokánie a veria v Krista ako svojho Spasiteľa a Pána, majú byť pokrstení týmto krstom. Povahu tohto krstu preto môžeme vyjadriť aj slovami: „Je to vonkajší akt poslušnosti Kristovi, ktorým veriaci v evanjelium Ježiša Krista verejne deklarujú zmenu svojho života, ktorá u nich nastala tým, že sú nové stvorenie v Kristovi.“ Písmo od nasledovníkov Pána Ježiša Krista požaduje poslušnosť viery, viery v evanjelium a jej vyznanie, a to rovnako *ako slovom* (Rímskym 10:9-10), *tak aj skutkom*

(Rímskym 15:15-19, hlavne verš 18).

Krst v meno

Podľa Matúša 28:19 súčasťou „činenia učeníkov“ je krst v meno Otca i Syna i Svätého Ducha. Toto je prehlásenie, ktoré sa nad krstencom pri krste vyhlasuje. O čo v tomto prehlásení ide?

To, čo by sme o význame mena mali spomenúť, je, že v starozákonnej dobe v Izraeli aj v iných

národoch vedeli o význame mena a moci, ktorá sa v ňom nachádza. Dať niekomu alebo niečomu meno, alebo vyriechnúť nad niekým alebo niečím svoje (alebo niečie) meno znamená uplatniť nad ním svoju moc a autoritu, alebo ho uviesť pod moc a autoritu toho, koho meno nad ním bolo vyriechnuté.

Keď Boh podľa 1. Mojžišovej 2:19-20 a 23 priviedol k Adamovi každú živú dušu, aby ju pomenoval a Adam dával mená všetkým živým bytostiam, spôsobil a vykonával tým to, že všetky živé tvory dostával pod svoju vládu a stvorenstvo sa stalo závislým od neho. Kto vyriechol meno nad dobytým mestom alebo nad krajinami, uplatňoval tak nad nimi svoje vlastnícke právo a podroboval ich pod svoju moc (2. Samuelova 12:27-28; Žalm 49:12). Opustené a ohrozené ženy v dobách núdze si zaistovali mužskú ochranu tak, že prosili muža, aby mohli dostať jeho meno, čím sa stali jeho vlastníctvom a boli pod jeho autoritou (Izaiáš 4:1).

Tak je to aj pri krste ponorením. Týmto prehlásením sa deklaruje, že krstenec je pod autoritou a vládou Boha – i Otca, i Syna, i Svätého Ducha. Patrí Bohu, je jeho vlastníctvom. Toto prehlásenie je oznámené nielen tým okolostojacim pri krste, ale je to oznámené aj celému neviditeľnému duchovnému svetu: Krstenec prešiel zo sféry satanovej vlády hriechu a smrti do sféry autority, vlády a moci Boha Otca, Syna a Svätého Ducha. Stalo sa tak jeho obrátením k Bohu a vierou v evanjelium Ježiša Krista, v dôsledku čoho ho Otec vytrhol z moci temnosti a premiestnil do kráľovstva Syna svojej lásky (Kolosenským 1:12-13).

Apoštol Peter o krste

Apoštol Peter, keď píše učeníkom Pána Ježiša v diaspóre, veriacim v evanjelium, hovorí aj o krste ponorením do vody: „*ktorý aj nás, protiobraz zachránených v korábe, zachraňuje teraz ako krst* ...“ (1. Petrov 3:20-22). Peter učí, že naša záchrana je „ako krst“. To znamená, že krst (ponorenie) len znázorňuje, navonok vyjadruje našu záchranu.

Píše, že Boh kvôli hriechu súdil celý vtedajší svet vodami potopy (1. Mojžišova 6:5). Celý vtedajší svet zatopený vodami zahynul. Zachránený v korábe bol iba Noe so svojou rodinou, čo je predobraz (protiobraz) našej záchrany.

Osem duší zachránených od súdu vodou za hriech vtedajšieho sveta je predobraz duší zachránených od súdu súčasného sveta. Koráb je predobraz Krista, lebo duše, ktoré boli v korábe, boli v bezpečí pred vodami potopy (pred súdom). Rovnako je to aj dnes. Duše, ktoré sú v Kristovi, sú v bezpečí pred Božím súdom za hriech (nebudú odsúdené). Duše v korábe prešli vodami potopy (vodami súdu) vtedajšieho odsúdeného sveta (ktorý súdom definitívne zanikol) do sveta nového začiatku (Božia zmluva s Noemom, nový štart pre ľudstvo a tvorstvo). Je to obraz, lebo prešli súdom (vodami potopy) bez odsúdenia, čo je záchrana. Pre všetkých ostatných ľudí a celý vtedajší svet vody potopy znamenali definitívnu záhubu.

Prejdenie Noema a jeho rodiny cez vody potopy do nového sveta je obraz. Tento obraz je predobrazom budúceho obrazu – záchrany v Kristovi „ako krst“ („ako ponorenie“). Záchrana v Kristovi spočíva v stotožnení s Kristom v jeho smrti (pochovaní) a v jeho vzkriesení. Stotožnenie s Kristom je ponorenie do Krista. Vonkajším vyjadrením, znázornením tejto vnútornej skutočnosti je krst ponorením do vody. Preto sú veriaci v Krista zachránení „ako krst“. Preto je prejdenie ôsmich duší vodami potopy protiobraz našej záchrany.

Krst je symbol skutočnosti (ktorý aj nás... zachraňuje teraz ako krst (1. Petrov 3:21)). „Symbol a skutočnosť sú si také blízke, že symbol je niekedy použitý, keď sa myslí na skutočnosť.“^{B-a)} Kľúčové je slovo „ako“. Nezachraňuje samotný krst. Krst je vyjadrením tejto záchrany.

Nezachraňuje samotný krst. Skutočný základ pre záchranu je *osobná viera*. Platí to ako pre súčasný obraz, tak aj pre minulý predobraz. Noe a jeho rodina boli zachránení vierou: Verili, že prichádza Boží súd, a verili, že Boh z milosti ponúka záchranu – v korábe (Židom 11:7). „*Vierou Noe, keď mu bolo zjavené od Boha o tom, čo sa ešte nevidelo, bojac sa Boha, pripravil koráb na záchranu svojho domu, ktorou to vierou odsúdil svet a stal sa dedičom spravodlivosti, spravodlivosti vo viere*“. Rovnako tak aj dnes: Človek, aby bol spasený, musí veriť, že prichádza Boží súd a že Boh ponúka z milosti záchranu – v Kristovi.

Apoštol Peter ďalej píše: „... *krst, čo nie je zloženie špiny tela, ale dobrého svedomia pýtanie sa po Bohu, vzkriesení Ježiša Krista*“ (1. Petrov 3:21). Východiskom a oporným bodom pre porozumenie tejto časti verša je skutočnosť, že krstom sa spasenie neuskutočňuje/nedosahuje, ale len symbolizuje – nie sme spasení zo žiadneho skutku, a preto ním nie je ani krst. Peter tu vyjadruje, že krst nie je prostriedok pre očistenie špiny tela, čiže pre očistenie od hriechov, ale je vonkajším vyjadrením vnútornej skutočnosti, že *sme boli stotožnení* s Kristom v ukrižovaní, smrti, pochovaní a vzkriesení (Galatským 2:20; Rímskym 6:3-10) a *vo viere v túto skutočnosť* došlo k odpusteniu hriechov a k očisteniu svedomia od viny hriechu - a odpustenie a očistenie urobil Boh. Dobré svedomie sa teraz upiera k Bohu a odpoveďou dobrého svedomia je vodný krst ako skutok vyznania viery a poslušnosti.

Hneď za tým, ako Peter porovnáva Noemovu záchranu s krstom, upozorňuje, že krst nie je obmytie telesnej nečistoty. Tomuto môžeme rozumieť aj tak, že tu súčasne Peter naráža na židovské ceremoniálne ošetrovanie a krst prozelytov. Židia, keď prišli z trhu alebo iného „nesvätého“ prostredia, tak si nesadli k jedlu skôr, ako si umyli ruky. Tiež obrad prijímania príslušníkov iných národov do židovstva zahŕňal ponorný kúpeľ ako telesné očistenie^{A-b)}. Teda Peter upozorňuje, že krst ponorením do vody nie je telesné umytie, ako to bolo v židovskej tradícii, ale ako v kontraste pozornosť obracia na dobré svedomie.

Viera v evanjelium, viera v Kristovu zástupnú obeť a jeho zmŕtvychvstanie znamená, že veriaci v evanjelium bol s Kristom stotožnený v smrti, v pochovaní a vzkriesení. Toto je vo vodnom krste symbolizované ponorením do vody.

Je to viera v toho, ktorý vzkriesil Krista z mŕtvych (Rímskym 4:24), a v to, že Kristus bol vzkriesený, žije a odídúc do neba je po pravici Boha (1. Petrov 3:22). Ako Kristus, tak podobne aj veriaci v evanjelium bol vzkriesený – vstal do novoty života. Veriaci v evanjelium vie, že pred Bohom má dobré svedomie. Toto všetko je vo vodnom krste symbolizované vynorením z vody.

Krst nespôsobuje ani očistenie (umytie) zlého svedomia od hriechov, ale ho vynorením z vody

len symbolizuje. To, že má pred Bohom odpustené hriechy, človek vie podľa svojho svedomia – signalizuje mu to jeho svedomie. Mať dobré svedomie, nepoškvrnené, umyté od hriechov sa pozná podľa toho, že takéhoto človeka svedomie neobviňuje.

Vynorenie z vody symbolizuje teda vieru vo vzkriesenie Ježiša Krista a dobré svedomie, ktoré bolo očistené Kristovou preliatou krvou, a podľa apoštola Petra tiež to, že Ježiš Kristus bol vzatý do neba a sú mu podriadené všetky vrchnosti a moci (1. Petrov 3:22). Aj tu vo verši 1. Petrov 3:21 o krste a dobrom a očistenom (umytom) svedomí platí to, čo o skutočnosti a symbole píšeme vyššie, že symbol je niekedy použitý, keď sa myslí na skutočnosť^{B-a}).

O tom, že zlé svedomie veriaceho v evanjelium je očistené krvou Ježiša Krista, hovorí pasáž z listu Židom 10. kapitola, verš 22: „... *pristupujme s pravdivým srdcom v plnej istote viery majúc pokropené srdcia a tak očistené od zlého svedomia*“ a „*o koľko viacej krv Kristova... očistí vaše svedomie od mŕtvych skutkov, aby ste svätoslúžili živému Bohu*“ (Židom 9:14). Svedomie je súčasť srdca a keď nás neobviňuje srdce, znamená to tiež, že máme dobré svedomie a máme smelú dôveru (v prístupe) k Bohu (1. Jánov 3:21).

V 1. Korintským v 15. kapitole apoštol Pavol upozorňuje tých, ktorí neveria, že existuje vzkriesenie z mŕtvych a že Kristus vstal z mŕtvych, že ich viera je márna a ešte stále sú mŕtvi vo svojich hriechoch. Inými slovami to znamená, že tí, ktorí neveria, že Kristus bol vzkriesený, ešte nemajú očistené srdce, a tým aj svedomie od svojich hriechov a podľa Židom 10:19 nemajú prístup do svätyne svätých, čiže nemajú prístup k Bohu, pred jeho trón milosti. Títo podľa Židom 9:14 nemajú krvou Ježiša Krista očistené svedomie od mŕtvych skutkov a nemôžu svätoslúžiť Bohu. Pre dosiahnutie postavenia „byť spasený“ človek potrebuje veriť v celé evanjelium Ježiša Krista, nielen niečomu z neho, ale veriť vo všetko, čo Boh koná. Potrebuje byť v stave plnej

istoty viery (Židom 10:22).

Voda, do ktorej sme pri krste ponorení, neočisťuje, nezachraňuje, ale je svedectvom o viere vo vzkrieseného Pána Ježiša Krista – o viere, ktorú už máme skôr, ako sa necháme vo vode pokrstiť. Nezachraňuje nás voda samotná, ale to, čo ponorenie do vody a vynorenie z nej symbolizuje, a tým je vzkriesenie Ježiša Krista – vzkriesenie, ktoré potvrdilo, že Boh prijal Kristovu obeť za nás a namiesto nás. Nový zákon jasne uvádza, že očistenie a odpustenie prináša Ježišova krv, a nie voda krstu: *Jeho krvou sme ospravedlnení* (Rímskym 5:9), *máme očistené svedomie* (Židom 9:14) a *jeho krvou sme vykúpení* (1. Petrov 1:19).

Krst je deliaca čiara

Krst vo vode ponorením je medzník, deliaca čiara. Je to vyznanie viery skutkom, svedectvo o tom, že sa krstenec dobrovoľne dal a je pod autoritou Otca, Syna a Svätého Ducha; že sa zmenila jeho identita z nepriateľa voči Bohu na Božie dieťa; že ho Boh Otec vytrhol z moci temnoty a premiestnil do kráľovstva Syna svojej lásky (Kolosenským 1:13 a i.).

Krst je deliaca čiara života v tom, že krstenec verejne deklaroval, že je pod autoritou a panstvom Ježiša Krista, je jeho učeníkom a nasledovníkom – a platí to raz a navždy. Noe v korábe bezpečne preplával, prešiel vodami potopy. Cesta späť pre tých, ktorí boli v korábe, už

nebola možná – starý svet zahynul, prestal existovať. Tak podobne ani cesta späť po krste vo vode ponorením už nie je možná. Krstenec krstom ponorením deklaruje, že sa pre neho skončilo panstvo a nadvláda hriechu a veriaci vstúpil do nového života v Bohu. To je ale len v prípade, že krst je vyznaním osobnej, živej, spasiteľnej viery v evanjelium vzkrieseného Pána Ježiša Krista sídliacej v srdci krstného.

Inou metaforou tohto krstu sú dvere. V tejto metafore krst je dverami, ktorými krstenec prechádza. Dvere (krst) symbolizujú to, že tento človek opustil starý život (odišiel zo starého spôsobu života) a vstúpil (prešiel) do nového života. Je to pohyb „akoby iba v čase“. Prešiel „dverami času“ a dvere sa za ním definitívne zavreli – skutok krstu sa nedá odstrániť. Dvere času sa nedajú otvoriť. Po krste sa už nedá v čase vrátiť späť pred pokrstenie. Kto sa dal v krste ponoriť pod vodu, už ponorený bol a nedá sa to nijako „odkrstiť“, „odponoriť“. Celý svet (predovšetkým ten duchovný) o tom vie a toto vyznanie berie do úvahy. Celý duchovný svet vie, že takýto človek patrí Bohu a iba Boh už má na neho nárok a právomoc.

Kto môže byť pokrstený?

Podľa toho, čo píšeme vyššie, odpoveď by mala byť zrejmalá. Pokrstený môže byť každý, kto uveril a verí v evanjelium Ježiša Krista. To, čo je pre pristúpenie ku krstu potrebné, je, aby, povedané stručne, krstenec bol nové stvorenie v Kristu (Galatským 6:15; 2. Korinským 5:17). Kým človek najprv neurobí pokánie a neuverí v evanjelium, nie je očistený krvou Ježiša Krista, nemá ešte dobré svedomie pred Bohom. Kým ešte nie je nové stvorenie v Kristovi, krst nič neznamená, lebo nie je svedectvom spasenia a všetkého toho, čo sa udialo s tým, kto už je novým stvorením.

Čiňte učeníkmi a učte ich

Zo stránok Nového zákona vieme, že krst je určený iba veriacim. Z príkazu Pána Ježiša v Matúšovi 28:19-20 je zrejmé, že krst je súčasť činenia učeníkov Pána, nasledovníkov Krista. Činenie učeníkov Ježiša Krista sa uskutočňuje hlásaním evanjelia Ježiša Krista, vyučovaním pravdám, ktoré sú v evanjeliu obsiahnuté a zvestované a následne vyznané slovne a aj skutkom – ústnym prehlásením (svedectvom) a krstom ponorením. Príkaz krstiť, ako súčasť činenia (získavania^{C)} učeníkov (krstiac ich) je jednoznačný a dôrazný. Môžeme považovať za samozrejmú, že ten, kto sa stáva učeníkom Ježiša Krista, vstupuje do žitia v novote života, v posvätení. Predtým žil pod vládou a mocou hriechu, ale teraz v moci a pod vedením Svätého Ducha.

Krst v ranej cirkvi bol samozrejmou. Byť učeníkom Ježiša Krista a nebyť pokrstený krstom ponorenia vo vode bolo v ranej cirkvi nemysliteľné – o takom niečom sa v Novom zákone nedomyslíme. Všade, kde sa zvestovalo evanjelium a ľudia sa obrátili, následne boli všetci veľmi rýchlo pokrstení krstom ponorenia. Taká je výpoveď hlavne knihy Skutky apoštolov.

Vyučovanie

Príkaz na vyučovanie je v tomto verši uvedený dvakrát. Vyučovať sa má jednak pred krstom a jednak po krste. Pred tým, ako sú tí, ktorí uverili evanjeliu, pokrstení, majú byť dostatočne vyučení, aby pochopili význam a účel krstu. Tak to vidíme aj živote ranej cirkvi. Peter kázal na Letnice a v Kornéliovom dome (Skutky 2:14-36 a 10:28-43). Filip v Samárii a etiópskemu eunuchovi (Skutky 8:5 a 8:34-35). Pavol Jánovým učeníkom v Efeze (Skutky 19:1-5) a na všetkých svojich misijných cestách. Po krste je učeníkov potrebné ďalej vyučovať, aby silneli a dospievali vo viere, aby rástli v podobu Krista (Efezským 4:11-15) a ich život v posvätení bol v

plnej istote viery (Židom 10:18-25).

Pokánie

Aby bol človek spasený a stal sa učeníkom Ježiša Krista, musí činiť pokánie a uveriť v evanjelium Ježiša Krista. Oboje, pokánie aj viera, predchádza krstu ponorením. O tom, že pokánie predchádza krstu, hovorí Peter v odpovedi tým, ktorí počúvali jeho kázeň na Letnice. Pýtali sa ho: „Čo máme robiť, mužovia bratia?“ (Skutky 2:37). Peter odpovedal: „Číňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov ...“ (Skutky 2:38). Teda: Najprv pokánie a viera v evanjelium a potom krst.

V tejto odpovedi Peter uviedol, že krst sa má uskutočniť na meno Ježiš. Tým urobil dve veci:

a) Odlíšil krst Jána Krstiteľa od krstu ponorením vo vode na meno Ježiš (v meno Otca, Syna a Ducha Svätého). To, čo majú tieto dva krsty spoločné, je, že obidva sú vonkajším svedectvom a znázornením vnútornej skutočnosti. Srdce krstenca robí pokánie. To, čo ich odlišuje, je, že zatiaľ čo Jánov krst znázorňuje len pokánie, krst na meno Ježiš znázorňuje spasenie cez stotožnenie s Kristom. Peter tu použil rovnaký výraz (na odpustenie hriechov) ako Ján Krstiteľ. Tento výraz v prípade oboch krstov znamená to isté, a tým je: *na svedectvo odpustenia hriechov*. Je však rozdiel medzi oboma krstami. Ten je v tom, že tí, ktorí prichádzali k Jánovmu krstu, nedosiahli trvalé odpustenie hriechov a spravodlivosť. Ján len pripravuje cestu Pánovi, poukazuje na cestu definitívneho vyriešenia ľudského hriechu. Trvalé odpustenie hriechov dosahujú iba tí, ktorí uverili v zástupnú obeť Ježiša Krista. Týmto Boh pripočítal spravodlivosť samotného Krista a ich krst je toho svedectvom.

b) Uviedol, že krst má byť na meno Ježiša Krista. Tomu môžeme rozumieť jednak tak, že meno Ježiša Krista tu zastupuje všetky tri Božie osoby tak, ako sú menované vo verši Matúš 28:19. Alebo tu tento výraz znamená, že sa Peter odvoláva na poverenie, v rámci ktorého Ježiš na základe svojej autority oznámil svojim učeníkom, ako majú krstiť (Matúš 28:19)^D.

Viera

Viera potrebná pred krstom je ukázaná vo veršoch Skutky 8:26-39. Filip eunuchovi oznámil evanjelium a zvestoval mu Ježiša (verš 35). Eunuch pochopil a uveril, a až potom ho Filip pokrstil (verš 37-38). Aj podľa verša 37 rozumieme, že kto chce pristúpiť ku krstu, musí veriť a byť schopný vyznať vieru v evanjelium Ježiša Krista. „A Filip riekol: Ak veríš z celého srdca, slobodno...“ Eunuch odpovedal a riekol: „Verím, že Ježiš Kristus je syn Boží“ (verš 37). Až po tomto vyznaní ho Filip pokrstil (verš 38).

Dobré svedomie

Ku krstu môžu v smelej dôvere k Bohu pristúpiť iba tí, ktorí pred Bohom už majú svedomie očistené krvou Ježiša Krista. Svedectvo o dobrom svedomí za krstenca nemôže predložiť nikto iný. Rovnako, za neho nemôže nikto iný uveriť v evanjelium a vo vzkriesenie Ježiša Krista.

Z toho, čo sme v tejto časti uviedli, je zrejmé, že ten, kto má byť pokrstený, musí byť schopný

porozumieť evanjeliu, byť vyučený, aby rozumel tomu, čo ide krstom urobiť. Taký už pred krstom mal činiť pokánie zo svojich hriechov a celým srdcom uveriť, že Ježiš Kristus je Syn Boží. Tieto požiadavky na krstenca z krstu jednoznačne vylučujú nemluvňatá, resp. malé deti. Aj keď ich dajú pokrstiť, ich krst nič neznamená.

Rovnako tak sú z krstu vylúčení aj všetci tí, ktorí neveria, že Ježiš je Boh – Boží Syn, Spasiteľ (Skutky 8:36-37). Ak sa aj takíto dajú pokrstiť, ich krst tiež nič neznamená.

Bez viery a bez krstu ponorením

Keď chýba viera. Kto sa spolieha iba na to, že ho ako nemluvňa alebo niekedy v detstve dali pokrstiť, je falošne ubezpečený o tom, že je spasený. Krstom nikto nie je spasený! Takémuto človeku chýba vnútorná skutočnosť, všetko to, čo krst ponorením vo vode navonok symbolizuje, ako to zjavuje Písmo a ako o tom píšeme aj v tomto článku.

Keď chýba krst ponorením

Tým, ktorí uverili v evanjelium, ale nedali sa pokrstiť krstom ponorenia, chýba vyznanie viery skutkom. Chýba vyznanie, že sa stali učeníkmi Pána Ježiša Krista. Nie sú poslušní Kristovi, nežijú v poslušnosti viery slovom i skutkom (Skutky 6:7; Rímskym 1:5, 15:18). Slovné vyznanie

je dôležité a potrebné (Rímskym 10:8-10), ale skutok ako vyznanie je rovnako potrebný a dôležitý. Skutok je skutok. Skutok, keď sa udial, je neodškriepiteľný, nezrušiteľný a neodvolateľný. Je to prehlásenie a svedectvo raz a navždy, ako o tom píšeme vyššie.

Záver

Stručná charakteristika významu a účelu krstu ponorením:

Je to verejné vyznanie viery v evanjelium Ježiša Krista skutkom.

Je to akt súčasne prejavujúci vieru aj poslušnosť ustanoveniu Pána Ježiša Krista.

Krst vo vode ponorením je neodmysliteľná súčasť/charakteristika učeníka Ježiša Krista.

Krstenec vydáva svedectvo o dobrom svedomí.

Krst bez viery je prázdny obrad bez zmyslu či účelu.

Viera bez krstu je neúplná v tom zmysle, že jej chýba zložka poslušnosti – neprejavuje sa poslušnosťou Ježišovi Kristovi. Človeka veriaceho v evanjelium, ktorý neabsolvoval krst ponorením vo vode, z biblického pohľadu nemožno nazvať učeníkom (nasledovníkom) Pána Ježiša Krista v pravom zmysle slova, lebo nenaplnil nariadenie o krste ustanovené samotným Pánom (Matúš 28:19) a neprijíma apoštolskú prax ranej cirkvi (kniha Skutky apoštolov). V Písme nenájdeme, že by v ranej cirkvi existovali učenici Ježiša Krista, ktorí by boli nepokrstení krstom ponorenia do vody. V Skutkoch môžeme vidieť, že krst nasledoval bezprostredne po

uverení.

Pramene a poznámky

A) Články v uverejnené v časopise *Solas* v sérii *Čo Písmo učí o krstoch*:

a) *Čo Písmo učí o krstoch – úvod*, *Solas* číslo 30, jar 2016, str. 19-25,
<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/co-pismo-uci-o-krstoch-uvod>

b) *Jánov krst*, *Solas* číslo 31, leto 2016, str. 18-22,

<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/janov-krst>

c) *Z Galiley k Jordánu*, *Solas* číslo 31, leto 2016, str. 23-27,

<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/z-galiley-k-jordanu>

d) *Krst Svätým Duchom*, *Solas* číslo 32, jeseň 2016, str. 5-12,
<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/krst-svatym-duchom>

e) *Dar Svätého Ducha*, Solas číslo 32, jeseň 2016, str. 12-17,
<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/dar-svateho-ucha>

f) *Účel a dôsledky krstu vo Svätom Duchu*, Solas číslo 32, jeseň 2016, str. 18-23,
<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/ucel-a-dosledky-krstu-vo-svatom-uchu>

g) *Je každý veriaci pokrstený vo Svätom Duchu?*, Solas číslo 32, jeseň 2016, str. 23-31,
<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/je-kazdy-veriaci-pokrsteny-vo-svatom-uchu>

h) *Iné učenia o krste vo Svätom Duchu*, Solas číslo 32, jeseň 2016, str. 31-36,
<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/ine-ucenia-o-krste-vo-svatom-uchu>

i) *Zjednotený s Kristom I*, Solas číslo 33, zima 2016, str. 16-19,
<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/zjednoteny-s-kristom-i>

j) *Zjednotený s Kristom II*, Solas číslo 33, zima 2016, str. 20-24,
<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/zjednoteni-s-kristom-ii>

B) *Študijná Biblia*, Porta libri 2015, ISBN 978-80-8156-052-1

a) Výkladová poznámka k veršu 1. Petrov 3:21

b) Textová poznámka g k veršu 1. Petrov 3:21

C) *získať učeníka, získaný za učeníka* – pozri Matúš 13:52; Skutky 14:21; 1. Korinským 9:19-21; 1. Petrov 3:1

D) William W. Manzie, Stanley M. Horton, *Biblické doktríny*, Křesťanský život, Albrechtice, str. 110, ISBN 978-80-7112-164-0

Derek Prince, *Od Jordánu k Letnicím*, Pásmo ZÁKLADY - Kniha III

Článok bol revidovaný 4. septembra 2020.